

Nr 5

Kungl. Maj:ts proposition angående ratificering av ändring i internationella arbetsorganisationens stadga; given Stockholms slott den 15 december 1972.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

SVEN ASPLING

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner svensk ratificering av en akt angående ändring i internationella arbetsorganisationens stadga. Ändringen, som antogs av internationella arbetskonferensen den 22 juni 1972, innebär att antalet medlemmar i internationella arbetsbyråns styrelse ökas från 48 till 56.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 15 december 1972.

Närvarande: statsråden STRÄNG, ANDERSSON, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, MOBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, CARLSSON, FELDT.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Aspling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter förslag om *ratificering av ändring i internationella arbetsorganisationens stadga* och anför.

Genom sin anslutning till Nationernas förbund den 9 mars 1920 inträdde Sverige som medlem av internationella arbetsorganisationen (ILO) i Genève.

Organisationens beslutande församling — internationella arbetskonferensen — som sammanträder minst en gång varje år, har enligt artikel 19 i organisationens stadga att vid godtagande av förslag, som uppförts på dess dagordning, välja mellan två former. Antingen skall ett sådant beslut resultera i ett förslag till internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar, eller också skall det utmynna i en rekommendation, avsedd att övervägas vid lagstiftning eller på annat sätt men utan den bindande karaktär, som tillkommer en ratificerad konvention. Om beslutet är av mindre räckvidd eller av väsentligen formell innebörd, t. ex. då det gäller en begäran om utredning, brukar det ges formen av en resolution.

Varje medlem av organisationen skall inom ett år från avslutandet av ett konferenssammanträde underställa därå antagna konventioner och rekommendationer vederbörlig myndighet (i vårt land riksdagen) för lagstiftnings- eller andra åtgärder. Varje medlem har vidare skyldighet att underrätta internationella arbetsbyråns generaldirektör om de åtgärder, som vidtagits för att underställa konventioner vederbörlig myndighet, samt om eljest vidtagna åtgärder. Medlem, som inte ratificerat viss konvention, skall tid efter annan till internationella arbetsbyråns generaldirektör avge redogörelse för såväl lagstiftning och praxis med avseende på de i konventionen behandlade frågorna som den omfattning, vari konventionens bestämmelser genomförts eller avses att genomföras genom lagstiftning, administrativa åtgärder, kollektivavtal eller på annat sätt, samt ange de omständigheter, som förhindrar eller fördröjer ratificering av konventionen. Motsvarande gäller i fråga om rekommendationer med tillägg, att redovisning skall lämnas även för sådana jämk-

ningar i rekommendationer, som befunnits eller kan befinnas erforderliga vid antagande eller tillämpning av dem.

De konventioner och rekommendationer, som beslutas av internationella arbetsorganisationen, skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare. Varje ratifikation av en sådan konvention skall delges Förenta nationernas generalsekreterare för registrering i enlighet med bestämmelsen i artikel 102 av Förenta nationernas stadga.

Internationella arbetskonferensens femtiosjunde sammanträde hölls i Genève under tiden den 7—27 juni 1972. I sammanträdet deltog delegationer från 108 av ILO:s 123 medlemsstater jämte representanter för mellanstatliga och internationella icke statliga organisationer. Social- eller arbetsministrar från flera i konferensen deltagande länder bevisade sammanträdet. Under ett kort besök vid konferensen höll jag ett anförande i generaldebatten. Det stora flertalet medlemsstater hade sänt fullständiga delegationer, dvs. två regerings-, ett arbetsgivar- och ett arbetstagarombud. Sverige deltog i sammanträdet med en fullständig delegation¹.

Konferensens *dagordning* upptog följande ämnen.

I. Generaldirektörens rapport.

II. Program- och budgetförslag samt andra finansiella frågor.

III. Upplysningar och rapporter om medlemsstaternas tillämpning av konventioner och rekommendationer.

IV. Minimialder för tillträde till arbete (*första behandling*).

V. De sociala återverkningarna av nya lasthanteringsmetoder i hamnar (*första behandling*).

VI. De sociala återverkningarna av automation och annan teknisk utveckling (*allmän diskussion*).

¹ Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 21 april 1972 deltog följande personer i konferensen, nämligen

för Sveriges regering: som ombud departementssekreteraren, numera kanslirådet i socialdepartementet Ingemar Lindberg och rättschefen i inrikesdepartementet, numera regeringsrådet Ingrid Hilding samt som experter kanslirådet i inrikesdepartementet Olof Petersson och förste ambassadsekreteraren vid Sveriges ständiga delegation hos de internationella organisationerna i Genève Lars Ståhlberg, de båda sistnämnda tillika ersättare för regeringsombuden, socialattachén vid svenska ambassaden i London Bo Carlson, hovrättsassessorn Karl-Ingvar Rundqvist och departementssekreteraren Ulla Fredriksson, båda i socialdepartementet, kanslisekreteraren i inrikesdepartementet Elizabeth Lundberg samt aspiranten i utrikesdepartementet Erik Belfrage;

för arbetsgivarna: som ombud direktören i Svenska arbetsgivareföreningen Gullmar Bergenström samt som experter direktörerna i Svenska arbetsgivareföreningen Stig Sandell och Erik Forstadius, direktören i Sveriges stuvareförbund Claes Mangnäs samt ingenjören Yngve Svensson, Svenska arbetsgivareföreningen;

för arbetstagararna: som ombud internationelle sekreteraren i Landsorganisationen i Sverige Thorbjörn Carlsson samt som experter jur. kand. Bert Ahlgren, Landsorganisationen, ombudsmannen i Svenska transportarbetareförbundet Gunnar Gustafsson samt jur. kand. Stig Gustafsson, Tjänstemännens centralorganisation.

VII. Utbyte av siffrorna "fyrtioåtta", "tjugofyra", "fjorton" och "tolv" mot siffrorna "femtiosex", "tjuugoåtta", "aderton" och "fjorton" i de bestämmelser i internationella arbetsorganisationens stadga, som hänför sig till styrelsens sammansättning.

Vidare framlades inför konferensen den rapport om Sydafrikas s. k. apartheidpolitik som generaldirektören årligen skall utarbeta. Rapporten föranledde ingen åtgärd från konferensens sida.

Följande av konferensen fattade beslut, som hänför sig till punkt VII på dagordningen, skall i enlighet med artikel 19 av ILO:s stadga underställas riksdagen, nämligen akt angående ändring i internationella arbetsorganisationens stadga.

Texten på engelska och svenska till nämnda akt torde få fogas till statsrådsprotokollet som *bilaga 1*. En särskild förteckning över samtliga resolutioner som antagits vid konferensen torde även få fogas till protokollet som *bilaga 2*. Bland resolutionerna vill jag särskilt fästa uppmärksamheten på en som behandlar ILO:s medverkan till skydd för och förbättring av arbetsmiljön.

Innan jag tar upp frågan om ratifikation av förenämnda akt vill jag i korthet beröra ett par av ILO:s verksamhetsområden, där man från svensk sida gjort vissa särskilt aktiva insatser, nämligen ILO:s världssysselsättningsprogram (World Employment Programme) samt arbetsmiljön.

ILO:s världssysselsättningsprogram har två huvudkomponenter. Den ena består i att i samarbete med nationella forskningsinstitut utvärdera sysselsättningsproblemen omfattning och natur jämte medel att främja sysselsättning. Den andra komponenten innefattar praktisk tillämpning och består av rådgivningsanalys och rådgivning till enskilda länder. Inom ramen för World Employment Programme finns sålunda forskningsprojekt som bl. a. avser förhållandet mellan teknisk förändring och sysselsättning samt frågan om sambandet mellan sysselsättning och inkomstfördelning. Projekten syftar till att ge underlag för praktiska riktlinjer och policybeslut. Avsikten är att världssysselsättningsprogrammets forskningsverksamhet från svensk sida skall stödjas med ett bidrag på sammanlagt nära 5 milj. kr. för budgetåren 1972/73 och 1973/74.

När det gäller arbetsmiljöfrågorna vill jag på nytt erinra om den resolution om ILO:s medverkan till skyddet för och förbättringen av arbetsmiljön som konferensen antog. I resolutionens operativa del betonas bl. a. betydelsen av ILO:s aktiviteter i syfte att förbättra arbetsmiljön och utlovas ILO:s fulla stöd och effektiva medverkan till varje samfäll världsomfattande kampanj för skydd och förbättring av den mänskliga miljön. Regeringarna samt arbetsgivarnas och arbetstagar-

nas organisationer uppmanas att intensifiera sina strävanden att förbättra arbetsmiljön, att intimt samverka vid utformning och genomförande av program för ekonomisk och social utveckling i syfte bl. a. att skydda den mänskliga miljön samt att engagera sig i intimt och regelbundet samråd rörande problem som kan föräntledas av sådana program och som kan hindra förverkligandet av en högre levnadsnivå i samhället.

I samband med utformningen av nyssnämnda program bör regeringarna enligt resolutionen ta följande under övervägande. Arbetsinspektionssystemet bör förstärkas och lämpliga sanktioner bör införas mot bl. a. överträdelse av säkerhetsnormer och hygieniska normer. Stadsbebyggelsen och industrin bör utvecklas under hänsynstagande till hela landets och miljöns utveckling. Godtagbara nivåer för användning av skadliga ämnen och biprodukter bör fastställas. Sådana nivåer bör bestämmas efter samråd med arbetstagarernas och arbetsgivarernas organisationer. Vidare bör program utarbetas för yrkesutbildning och för undervisning av arbetstagarare för att göra den enskilde arbetstagararen mera medveten om de hälsorisker som kan uppstå i hans arbetsmiljö och lära honom vidta åtgärder för att skydda sig. Program bör också utarbetas för utbildning av chefspersonal syftande till att bibringa företagsledningen kunskap om medel och metoder att säkerställa förbättringar i arbetsmiljön och att skydda den mänskliga miljön i dess helhet. I resolutionen betonas även att regeringarna och arbetsgivarerna har ett ansvar för att skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder vidtas för deras anställda samt att de är skyldiga att tillförsäkra de anställda ett reellt inflytande över de lämpligaste formerna och metoderna för arbetarskydd.

Resolutionen slutar med en uppmaning till ILO:s generaldirektör att studera de problem som uppstår beträffande arbetsvillkor och arbetarskydd ävensom det eventuella sambandet mellan frekvensen av olycksfall i arbete och försämring av arbetsmiljön, varjämte arbetsbyråns styrelse anmodas att på dagordningen för en kommande konferens ta upp frågorna om arbetarskydd och förebyggande av olycksfall i arbete samt andra frågor, som berör arbetsmiljön, med sikte på möjligheten att antaga nya internationella instrument.

I arbetet på denna resolution, som ursprungligen föreslogs från fackligt håll, medverkade den svenska regeringsdelegationen aktivt. På dess initiativ tillkom bl. a. avsnittet om de anställdas medinflytande på arbetsmiljön. När resolutionsförslaget behandlades i konferensens plenum underströk det svenska regeringsombudet på de nordiska regeringarnas vägnar vikten av att ILO:s arbete på detta område intensifieras och präglas av en helhetssyn på arbetsmiljön. Resolutionen antogs enhälligt den 27 juni 1972.

Jag noterar denna resolution med stor tillfredsställelse och hoppas

den skall få betydelse för ILO:s fortsatta arbete. I mina anföranden inför olika internationella arbetskonferenser har jag vid upprepade tillfällen framhållit vikten av att frågor berörande arbetsmiljön tas upp till diskussion inom ILO. Redan vid arbetskonferensen 1970 berörde jag arbetsmiljöfrågorna. Vid 1971 års arbetskonferens uttalade jag bl. a. att internationella överenskommelser om en förbättring av arbetsmiljön kan bidra till att industriella konkurrenshänsyn inte lägger hinder i vägen för framsteg på detta område. Jag framhöll vidare att det inte var sannolikt att miljövårdskonferensen i Stockholm år 1972 skulle komma att ägna arbetsmiljöfrågorna någon mera ingående diskussion och att det därför var angeläget att dessa frågor togs upp till behandling vid en framtida arbetskonferens.

Vid 1972 års arbetskonferens fullföljde jag dessa tankegångar. Jag framhöll sålunda att arbetarskyddsfrågorna alltid varit en central del av ILO:s verksamhet. ILO:s generaldirektör hade i sin rapport till konferensen pekat på de risker som är förbundna med dagens arbetsmiljö. Arbetslivets utformning och arbetsprocesserna undergår allt snabbare förändringar som skapar en ny arbetsmiljö och nya villkor för arbetstagaren. Produktionens traditionella hälsorisker — buller, damm, giftiga ämnen, farliga maskiner etc. — kvarstår och har särskilt när det gäller kemiska ämnen fått ökad aktualitet. Samtidigt ger utvecklingen upphov till nya slag av risker i arbetslivet.

Det är därför, framhöll jag vidare, inte längre möjligt att behandla arbetarskyddsfrågorna uteslutande enligt traditionella metoder. Arbetsmiljösynpunkterna måste beaktas redan vid planeringen av arbetsplatsen. Arbetstagarnas fysiska och psykiska hälsa måste skyddas på varje stadium av produktionen och de måste också ges ett ökat inflytande på sin egen arbetsmiljö. En helhetssyn på arbetsmiljön måste tillämpas varvid hänsyn tas till alla de faktorer som påverkar arbetstagarnas arbets- och levnadsförhållanden. Sådana synpunkter hade också framförts inom en av styrelsen tillsatt kommitté för arbetarskyddsfrågor som haft till uppgift att göra en översyn av ILO:s insatser på arbetarskyddets område. Jag slutade med en förhoppning att ILO skulle ta upp arbetsmiljön till samlad behandling redan vid 1974 års konferens. Liknande synpunkter anfördes av de andra nordiska ländernas ministrar.

I sitt svar på de olika debattinläggen i anslutning till rapporten betonade generaldirektören bl. a., att arbetsmiljön är en viktig del av hela den mänskliga miljön och att det måste ankomma på ILO att ta sig an arbetsmiljöfrågorna. Hela problemet om förebyggande av ohälsa och olycksfall i arbetet måste göras till föremål för lika kraftfulla åtgärder som de som kommit till uttryck i världssysselsättningsprogrammet. Med hänvisning till den nyligen verkställda översynen av hela ILO:s arbetarskyddsprogram samt till den i det föregående refererade

resolutionen om miljön framhöll generaldirektören att arbetsmiljöfrågorna skulle komma att inta en central ställning i ILO:s program för de närmaste åren.

Generaldirektörens svar visar att våra ansträngningar att arbetsmiljöfrågorna skall ges högre prioritet i ILO:s verksamhet börjar ge resultat. Det är de nordiska regeringarnas avsikt att i ILO:s styrelse fortsätta att driva dessa frågor främst i samband med behandlingen av ILO:s program och budget för tvåårsperioden 1974—1975. Vi fortsätter också i styrelsen från de nordiska regeringarnas sida med stöd av bl. a. arbetstagargruppen ansträngningarna att få upp hela arbetsmiljön till behandling på en kommande ILO-konferens. Jag vill betona att man från de nordiska regeringarnas sida kommer att fästa uppmärksamheten på vikten av att frågorna om medinflytande på arbetsplatsen också tas upp till behandling i detta sammanhang.

Innan jag lämnar ILO:s befattning med arbetsmiljöfrågorna vill jag meddela att ILO inom ramen för sitt verksamhetsprogram för år 1972 hade avsett att hålla ett expertmöte om skyddsföreskrifter inom varvsindustrin. På grund av de finansiella svårigheter som ILO f. n. har ansåg sig arbetsbyrån inte ha medel till att hålla detta expertmöte. I detta läge förklarade sig svenska regeringen med hänsyn till frågans stora betydelse villig att åtaga sig värdskapet och erbjöd sig att tillsammans med arbetarskyddsfonden bestrida kostnaderna för mötet. Mötet, som ägde rum den 4—8 december 1972 i Göteborg, bestod av 15 representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare från tio av de största varvsindustriländerna.

Akten angående ändring i internationella arbetsorganisationens stadga

Akten innebär en utökning av antalet medlemmar i internationella arbetsbyråns styrelse. För ILO gäller en den 9 oktober 1946 antagen stadga. Ändringar i stadgan träder enligt dess artikel 36 i kraft, när de antagits av arbetskonferensen med en majoritet av två tredjedelar av de röster som avgivits av de vid konferensen närvarande ombuden och sedermera ratificerats eller godkänts av två tredjedelar av organisationens medlemmar, däribland fem av de tio i industriellt hänseende mest betydelsefulla medlemmarna som har fasta platser i arbetsbyråns styrelse.

ILO:s verksamhet leds närmast under konferensen av en styrelse, bestående av 48 medlemmar, av vilka 24 är regeringsombud, 12 arbetsgivarombud och 12 arbetstagarombud. Tio av de 24 regeringsplatserna är som nyss nämnts fasta platser avsedda för de största industriländerna, medan övriga 14 platser besätts genom val vid arbetskonferensen vart tredje år.

Styrelsen erhöll sitt nuvarande medlemsantal år 1962 då arbetskonferensen beslöt höja antalet från 40 till 48. Artikel 7 i ILO:s stadga ändrades i enlighet härmed. Riksdagen godkände ändringen år 1963 (prop. 1963: 29, 2LU 1963: 9, rskr. 1963: 89).

Sedan flera år tillbaka pågår inom ILO en diskussion om organisationens struktur. Diskussionen gäller bl. a. frågan om att avskaffa de fasta platserna och den s. k. vetorätt innehavarna av dessa platser har vid stadgöändringar, frågan om representation i styrelsen för företagsledare från länder med i huvudsak statsägd industri samt kompetensfördelningen mellan styrelsen och konferensen. I dessa frågor råder djupgående meningsskiljaktigheter i många hänseenden. I ett avseende är man emellertid i stort sett enig, nämligen i fråga om önskvärdheten av att utöka styrelsen och att ökningen bör omfatta åtta platser (fyra regeringsplatser, två arbetsgivarplatser och två arbetstagarplatser). Härigenom skulle styrelsens sammansättning åtminstone i viss mån anpassas till den ökning av organisationens medlemstal med ett 20-tal stater som ägt rum sedan år 1962, då den senaste revisionen företogs. Vidare skulle ökningen reducera de fasta platsernas relativa betydelse.

Mot denna bakgrund förelade styrelsen konferensen ett förslag om utökning av antalet platser i styrelsen från nuvarande 48 till 56. Förslaget hänsköts till ett av konferensens utskott och på dess rekommendation antog konferensen med 371 röster mot 0 och två nedlagda en akt rörande vissa ändringar i artikel 7 av ILO:s stadga. Genom bestämmelserna i denna akt ökas antalet regeringsrepresentanter i styrelsen från 24 till 28, antalet arbetsgivarrepresentanter från 12 till 14 och antalet arbetstagarrepresentanter likaledes från 12 till 14. Dessutom skall 18 av regeringsrepresentanterna (i stället för 14 såsom hittills varit fallet) väljas av regeringsdelegaterna vid konferensen. I detta val deltar inte delegaterna från de tio i industriellt hänseende mest betydande staterna, vilka är ständiga medlemmar av styrelsen.

Yttranden

Yttranden har i ärendet inhämtats från *Svenska arbetsgivareföreningen*, *Landsorganisationen i Sverige*, *Tjänstemännens centralorganisation* och *ILO-kommittén*. Samtliga remissinstanser tillstyrker svensk ratificering av akten. *ILO-kommittén* anför dessutom följande.

En fortsatt behandling av ILO:s strukturfrågor är avsedd att äga rum vid 1973 års arbetskonferens. Därvid torde bl. a. frågan om att avskaffa de fasta platserna komma upp till diskussion. Dessa platser innehas av Amerikas förenta stater, Frankrike, Indien, Italien, Japan, Kanada, Kina, Sovjetunionen, Storbritannien och Förbundsrepubliken Tyskland. Såsom framgår har varken Afrika eller Latinamerika någon av de fasta platserna.

Från de nordiska regeringarnas sida har under strukturdiskussionerna hävdats att de fasta platserna är oförenliga med principen om demokrati och likställdhet mellan medlemsstaterna. Dessa platser är också ur regional synpunkt mycket ojämnt fördelade. En viss kontinuitet vad beträffar medlemsstaternas representation inom ILO:s styrelse är visserligen önskvärd, men en sådan kan enligt kommittén uppnås på andra vägar än genom att tilldela vissa medlemmar fasta platser.

En utvidgning av styrelsen är motiverad med hänsyn till omfattningen av ILO:s medlemskrets och behovet av utökad representation för vissa regioner. En utvidgning innebär också enligt kommittén att de fasta medlemmarnas relativa betydelse minskar. Utvidgningen av styrelsen löser visserligen inte i sig de mer kontroversiella strukturfrågorna men den kan skapa bättre förutsättningar för att lösa vissa av dem.

Vid det val till styrelsen som förrättades vid 1972 års arbetskonferens förelåg enligt kommittén en ganska omfattande enighet beträffande den regionala fördelningen av regeringsplatserna. Det föreligger också enighet om fördelningen av de nya regeringsplatser som inrättas genom ifrågavarande ändring i stadgan. Efter genomförande av stadgeändringen bör det finnas större förutsättningar än tidigare att formellt lägga fast denna fördelning och härigenom bereda alla regioner möjlighet att själva bedöma behovet av kontinuitet vid besättandet av de regeringsplatser som regionen disponerar över.

Slutligen framhåller kommittén att den nu beslutade utvidgningen av styrelsen ökar förutsättningarna för de nordiska länderna att enligt ett sedan länge tillämpat rotationssystem vara representerade i styrelsen.

Departementschefen

Med hänvisning till vad ILO-kommittén anfört tillstyrker jag svensk ratificering av ifrågavarande akt.

Under återropande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att godkänna att Sverige ratificerar Akt av år 1972 angående ändring i internationella arbetsorganisationens stadga.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Bilaga 1

(Översättning)

Instrument for the Amendment of the Constitution of the International Labour Organisation

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-seventh Session on 7 June 1972; and

Having decided upon the adoption of proposals for the substitution, in the provisions of the Constitution of the International Labour Organisation relating to membership of the Governing Body, of the figures "fifty-six", "twenty-eight", "eighteen" and "fourteen" for the figures "forty-eight", "twenty-four", "fourteen" and "twelve", a question which is the seventh item on the agenda of the session,

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-two the following instrument for the amendment of the Constitution of the International Labour Organisation, which may be cited as the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1972:

Article 1

In the text of the Constitution of the International Labour Organisation as at present in force, the figures "fifty-six", "twenty-eight", "eighteen" and "fourteen" shall be substituted for the figures "forty-eight", "twenty-four", "fourteen" and "twelve" in paragraphs 1 and 2 of article 7.

Article 2

As from the date of the coming into force of this Instrument of Amendment the Constitution of the International Labour Organisation shall have effect as amended in accordance with the preceding Article.

Article 3

On the coming into force of this Instrument of Amendment, the Director-General

Akt angående ändring i Internationella arbetsorganisationens stadga

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 7 juni 1972 till sitt femtio-sjunde sammanträde,

samt beslutat antaga förslag, syftande till att i de bestämmelser av internationella arbetsorganisationens stadga, vilka hänför sig till styrelsens sammansättning, utbyta siffrorna "fyrtioåtta", "tjugofyra", "fjorton" och "tolv" mot siffrorna "femtiosex", "tjugoåtta", "aderton" och "fjorton", en fråga som utgör sjunde punkten på sammanträdet dagordning,

antager denna den tjuogoandra dagen i juni månad år nittonhundasjuttio två följande akt angående ändring i internationella arbetsorganisationens stadga, vilken kan benämnas Akt av år 1972 angående ändring i internationella arbetsorganisationens stadga.

Artikel 1

I nu gällande text av internationella arbetsorganisationens stadga skall siffrorna "fyrtioåtta", "tjugofyra", "fjorton" och "tolv" i artikel 7 mom. 1 och 2 bytas ut mot siffrorna "femtiosex", "tjugoåtta", "aderton" och "fjorton".

Artikel 2

Från och med den dag, då denna akt träder i kraft, skall internationella arbetsorganisationens stadga ha ändrad lydelse i enlighet med föregående artikel.

Artikel 3

När denna akt trätt i kraft, skall internationella arbetsbyråns generaldirektör låta

of the International Labour Office shall cause an official text of the Constitution of the International Labour Organisation as modified by the provisions of this Instrument to be prepared in two original copies, duly authenticated by his signature. One of these copies shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations. The Director-General shall communicate a certified copy of the text to each of the Members of the International Labour Organisation.

Article 4

Two copies of this Instrument of Amendment shall be authenticated by the signatures of the President of the Conference and of the Director-General of the International Labour Office. One of these copies shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations. The Director-General shall communicate a certified copy of the Instrument to each of the Members of the International Labour Organisation.

Article 5

1. The formal ratifications or acceptances of this Instrument of Amendment shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the Organisation of the receipt thereof.

2. This Instrument of Amendment will come into force in accordance with the provisions of article 36 of the Constitution of the Organisation.

3. On the coming into force of this Instrument, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation and the Secretary-General of the United Nations.

The English and French versions of the text of this Instrument of Amendment are equally authoritative.

upprätta en officiell text till internationella arbetsorganisationens stadga med däri genom bestämmelserna i denna akt vidtagna ändringar i två med hans underskrift vederbörligen bestyrkta original exemplar. Av dessa exemplar skall det ena deponeras i internationella arbetsbyråns arkiv och det andra översändas till Förenta nationernas generalsekreterare för registrering enligt artikel 102 av Förenta nationernas stadga. Generaldirektören skall tillställa envar av internationella arbetsorganisationens medlemmar bestyrkt avskrift av texten.

Artikel 4

Två exemplar av denna akt skall under tecknas av konferensens ordförande och av internationella arbetsbyråns generaldirektör och skall därmed vara autentiska. Av dessa exemplar skall det ena deponeras i internationella arbetsbyråns arkiv och det andra översändas till Förenta nationernas generalsekreterare för registrering enligt artikel 102 av Förenta nationernas stadga. Generaldirektören skall tillställa envar av internationella arbetsorganisationens medlemmar bestyrkt avskrift av akten.

Artikel 5

1. De formella ratifikationerna eller godkännandena av denna akt skall översändas till internationella arbetsbyråns generaldirektör, som skall lämna meddelande till organisationens medlemmar därom.

2. Denna akt skall träda i kraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 36 av internationella arbetsorganisationens stadga.

3. När denna akt trätt i kraft, har internationella arbetsbyråns generaldirektör att därom underrätta envar av internationella arbetsorganisationens medlemsstater och Förenta nationernas generalsekreterare.

De engelska och franska texterna till denna akt skall äga lika vitsord.

*Bilaga 2***Resolutioner**

- I. Resolution om upptagande av Folkrepubliken Bangladesh såsom medlem av internationella arbetsorganisationen.
- II. Resolution om internationella arbetsorganisationens medverkan till skydd för och förbättring av arbetsmiljön.
- III. Resolution om internationella arbetsorganisationens program för industriell verksamhet.
- IV. Resolution om likabehandling av migrerande arbetstagare m. m.
- V. Resolution om kvinnliga arbetstagare.
- VI. Resolution om kolonialt förtryck, rasdiskriminering och kränkning av fackliga rättigheter som utövas av Portugal i Angola, Mozambique och Guinea (Bissau).
- VII. Resolution om uppförande på dagordningen för nästa allmänna konferenssammanträde av ett ämne med beteckningen "Minimiålder för tillträde till arbete".
- VIII. Resolution om uppförande på dagordningen för nästa allmänna konferenssammanträde av ett ämne med beteckningen "Sociala återverkningar av nya lasthanteringsmetoder i hamnar".
- IX. Resolution om de sociala verkningarna av automation och annan teknisk utveckling.
- X. Resolution om Arabrepubliken Yemens oguldna avgifter.
- XI. Resolution om medgivande för Bolivia att rösta.
- XII. Resolution om medgivande för Arabrepubliken Yemen att rösta enligt artikel 13: 4 i internationella arbetsorganisationens stadga.
- XIII. Resolution om fastställande av avgifter för nya medlemmar av internationella arbetsorganisationen.
- XIV. Resolution om ökat lån för finansiering av internationella arbetsorganisationens nybyggnad.
- XV. Resolution om ändrade bestämmelser för revision.
- XVI. Resolution om ändrade bestämmelser rörande tillsyn över och investeringar i fonder m. m.
- XVII. Resolution om standardisering av budgetnomenklaturen.
- XVIII. Resolution om sammansättningen av internationella arbetsorganisationens administrativa domstol.